

Vreemdsoortige en algemeene Ziekte in dit land voorkomende

Evenals een dier, die ons des nachts aanrandt, valt ze ons op het onverwachts aan. Zij, die er aan lijden, gevoelen pijn in de borst en lenden, zelfs somtijds in den rug. Ze ondervinden een soort van verveling en een geneigdheid tot slapen. Des morgens vooral heeft men een onaangename smaak in den mond, de tanden zijn met een slijmachtige zelfstandigheid bezet. De eetlust ontbreekt. De zieke gevoelt als het ware een zware drukking op de maag en somwijlen een gevoel van zwakte en een niet aan te vullen leegte in het binnenste van de maag. De ogen zijn dof en de buitenste deelen er van worden koud en klam. Na een zeker tijdsverloop krijgt men een hoest, die bij den aanvang droog is, maar na eenige maanden vergezeld gaat, met opgeving van groenachtige slijmen. De zieke gevoelt een onophoudelijke afgematheid, en te vergeefs tracht hij te slapen, hetgeen zijn toestand nochtans niet verzacht. Vervolgens wordt hij zenuwachtig, prikkelbaar en somber, en neemt alles euvel op. Wanneer hij eensklaps opstaat, ondervindt hij een soort van duizeling; hij geraakt verstoppt (geconstipeerd), zijn huid is droog, en bij oogenblikken warm, het bloed wordt dik en traag. Het wit der oogen krijgt een geelachtige tint. De urine wordt, behalve nog dat zo aanslaat, zeldzaam en donker von kleur. Dikwijls is de zieke genoodzaakt het voedsel, dat hij gebruikt, over te geven; die braken laten in den mond dan eens een bitteren, dan eens een zoetachtigen smaak achter en zeer dikwijls zijn ze dor hartkloppingen gevolgd. Het gezicht van den zieke verzwakt, hij heeft altijd sterren voor de oogen, en ondervindt een groote vermoedheid en zwakte. Alle deze kenteekenen doen zich beurtelings voor. Men beweert dat een derde der bevolking onder dezen of genen vorm daaraan lijdende is. Geneesheeren hebben zich dikwijls omtrent den aard dezer ziekte bedrogen. — Eenigen hebben die als een leverziekte behandelt, anderen weder als slechte spijsverteering, sommigen ook als miltziekte, enz. maar niet een hunner verschillen de behandelingen heeft een gunstige uitkomst opgeleverd. Men heeft nochtans ontdekt dat het »Extract of Roots" (wortel-extract) of geneeskrachtige Siroop van Moeder Seigel, in elk geval volkomen geneest. De slechte spijsverteering is een zeer ernstige ziekte, welke een groot getal der volksklasse aandoet, en ze wordt door rampzalige uitkomsten gevolgd, zoogeen onverwijfde zorg wordt aangebracht. De Seigel-Siroop is een ardoend middel, zelfs in de moeilijksste gevallen. A. J. WHITE, Eigenaar, te London. Breda: VAN DE GOORBERGH, Generaal-Depôt voor Nederland ook verkrijgbaar bij alle Apothekers in Holland, Java en Kolonien. Prijs van de Siroop f 1.75; van de Pillen f 0.75.

Te Amsterdam, bij CLÉBAN & Cie. Drogist Heiligenweg.

(Hollandsche Illustratie, 21 okt. 1881)

Bijlage

De kijk van het weekblad 'Het Leven' anno 1915 op 't Staphorster Boertje

Hieronder volgt een opmerkelijk document: de tekst van een artikel dat het weekblad *Het Leven* op 9 maart 1915 wijdde aan het Staphorster Boertje. De ondertitel luidde: *Naar aanleiding van de vraag of de geneeskunde 'vrij' moet worden.* Het weekblad *Het Leven* onderscheidde zich van de toenmalige geïllustreerde bladen door zijn frisse, journalistieke aanpak, altijd met een scherp gevoel voor de eisen van de actualiteit.

Hoofdredacteur Frans van Erlevoordt schakelde vaak gezaghebbende auteurs in. In dit artikel probeert de schrijver kool en geit te sparen, hij weegt zorgvuldig argumenten pro en contra af; over de aard van de kruiden die Stegeman verkocht verneemt men echter niets. De tekst is in de hedendaagse spelling overgebracht.

P. Stegeman

Wanneer de reiziger, die met de ochtendtrein het hoge Noorden van ons land opzoekt, Zwolle gepasseerd is, - in versnelde vaart door het Overijsselse winterlandschap met zijn strakke luchten en éénvormige coloriet, leg-kaart van enkel scherp gehoekte brokken zwart bouwland, kaarsrechte doorsneden van zuiver gelijnde slootjes en greppels - Meppel tegemoet jaagt, zal hij, in de rijrichting links gezeten, een minuut of tien sporens vóór dit, om zijn boter en eieren zo befaamde stadje bereikt wordt, plotseling langs de straatweg, een heel stuk het land in, een aan weerskanten door hoge populieren trouw bewachterd, vreemde file van aan rist opgestelde, lege vehikels ontwaren: tilburies en sjezen, melkkarren, zogenaamde Rotterdamse- en andere boerenwagentjes, landauers, maar ook equipages en auto's.

En als hij dan bij zijn medereizigers informeert, waar ze zo ongeveer zijn en wat die stop gezette optocht voertuigen van zo uiteenlopende aard en afkomst te betekenen heeft, zal een welwillend treingenoot hem inlichten, hoe het dorpje, dat daar tegen de horizon uit-één-valt, Staphorst heet en die zonderlinge stoet rijmateriaal, welke daar aan de rijksverbinding van Zwolle naar Meppel te wachten staat, van patiënten is, die vandaag opgegaan zijn om bij dé platte-lands-genees-heer aller platte-lands-genees-heren: het Staphorster Boertje, voor kwalen van de meest zonderlinge en tegenstrijdige oorsprong, hulp en hulpmiddelen te zoeken.

Waarom we vandaag over deze, in meer dan één opzicht merkwaardige esculaap schrijven? Man op hoge leeftijd al, die in oktober zijn vier-en-zeventigste verjaardag denkt te halen, wáárom we heden van zijn praktijk en zijn praktijken iets zullen vertellen en zégen?

Omdat, na een hele poos rust, "ze h'm weer eens op de vingers getikt hebben", terwijl men hem lang ongemoeid en onbekommerd liet dokteren, de Zwolse strafrechter verleden week opnieuw zó en zóvéél honderd guldens tegen Piet Stegeman - zoals de vrind van huis uit heet - geeïst heeft, wegens het "bij recidive onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst".

Het Staphorster Boertje beweert: het consult gratis te geven, enkel de kruiden, die hij verkoopt, met *f* 1,50 of *f* 2,- te berekenen, maar de rechter ziet in deze medische en commerciële handeling een dusdanig ènge (in dubbele zin èng) en verwante combinatie, dat hij het boertje aan de tand en in de zak voelt.

Actueel is de consulent dus vandaag!

Wéér actueel, nà zijn tijd van ongekende rust.

En aan de orde van het ogenblik is de kwestie, waar het om gaat óók.

Nòg actueler.

Het bekende adres der drie H's (de Amsterdamse hoogleraar van Hamel en de Haagse jurist mr. Jhr. Holthe tot Egchten en terzelfder plaatse agerende staatsman van Houten) ligt nog vers in het geheugen, niet? Wèlke kwestie en wèlk adres zal misschien de lezer vragen, die uit overwegingen van een voorbeeldige gezondheid, of, behept met documentele partis-pris' en eerbiedwaardig wetsrespect zich voor de curerende Stegeman, zijn kruiden en het ON-bevoegd uitoefenen van de geneeskunst minder interesseert? Het is derhalve wellicht toch niet kwaad, alvorens van de wijd vermaarde boerige en boertige "professor" wat naders te publiceren, aan die kwestie waar 't om loopt, een enkel woord ter inleiding te wijden, te stipuleren wáàrom de dienaar van de heilige Hermandad de beschuldigde Staphorster naar het beklagdenbankje haalde en de ambtenaar van het Openbaar-Ministerie, veróórdeling vroeg?

Het uitoefenen der geneeskunst of geneeskunde is, wat men noemt in Nederland niet "vrij". Dat wil zeggen, dat, in tegenstelling met enkele andere landen, niet iedereen een ander genezen mag zo hij of zij met een willekeurige kwaal bij hem kómt, al weet of vermeent hij de macht te hebben de bezoeker van die kwaal te kunnen bevrijden, of althans zijn lijden te verlichten. Alleen hij, die academisch opgeleid, later in de praktijk werkzaam was en ten slotte met een examen bewezen heeft beide met vrucht gedaan te hebben, het diploma van arts verlangde, heeft binnen de grenzen van ons land het recht de geneeskunst (geneeskunde) uit te oefenen.

Nu zijn er twéé meningen, die in verband met deze tot wetsartikel geworden omstandigheid lijnrecht tegenover elkander ten strijd gaan.

Zoals het nu luidt, zeggen de énen, is het uitstekend, er ligt geen enkele reden voor de hand, om onze wetgever voorstellen te doen in deze reglementaire beschikking over het helen en genezen van zieken verandering te brengen. Wie niet voor dokter gestudeerd heeft, kan niemand genezen, is niet bij machte een patiënt te cureren en hem mòèt dan ook krachtens een verbod de bevoegdheid ontzegd worden op dit gebied enige prestatie te verrichten. Iemand, die ziek is, hoort thuis bij de dokter, bij hem alléén en bij niemand anders. Met een kapot horloge ga je niet naar de varkensslachter en als je een piano nodig hebt bij geen apotheker ter markt.

Het klinkt logisch en zeer eenvoudig.

Volkomen waar, doch daarmee is de kwestie an und für sich niet uit de wereld.

Want het gaat er niet om, of het al lógischer en béter zijn zal met een migraine of een suikerziektesymptoom naar de dokter dan naar de goudsmid te stappen, de zaak zit 'm veel dieper; omdat de varkensslager, die uw horloge misschien niet repareren kan, het in ieder geval wel mág en de piano, zijnde natuurlijk beter bij de instrumentenmaker gekocht, de apotheker toch door geen enkel wetsartikel verboden is in piano's handel te drijven.

Te dokteren evenwel is aan een iederéén ontzegd, die géén dokter is!" Of je iemand beter maken kunt já of néén, dáár wordt niet naar gevraagd; als je je doktersbul niet hebt, duldt de wet het niet!

Dáártegen richt zich de ándere groep en daarvoor zonden verleden jaar een aantal belanghebbenden aangespoord door een drietal pleitbezorgers een adres aan de regering, waarin verzocht wordt,

de medische wetenschap "vrij te geven", aan een ieder de weg open te laten, wáár hij genezing zieken wil, en óók aan een elk het recht te geven, zo hem medische hulp gevraagd wordt, ze te verlenen.

Wáàrom, - roepen zij uit - mág de apotheker wel die piano verkopen als 't hem lust, maar waarom mag een instrumenthandelaar niet dokteren?

Er is inderdaad voor deze opvatting iets te zeggen. Men heeft immers aangevoerd, dat het in strijd is met het vrijheidsbesef van de Nederlander en zijn begrippen, zodra hem verboden worden kan een ambacht uit te oefenen, voorts, dat het aan dokters gegeven privilegé door niets gesanctioneerd zij, en men goed zal doen zó gauw het maar kan deze éézijdige bevoorrechtiging op te heffen.

Zij, die zo redeneren wijzen dan o.a. op Duitsland, waar we toch werkelijk niet over al te lichtzinnige vrij-igheden te roepen hebben, op 't gebied van "masz-regelen" eer te véél dan te weinig geboden wordt, toch zulk privilege niet bestaat en de uitoefening der geneeskunst geheel of tenminste nagenoeg geheel vrij is.

En als tweede - en naar onze schatting veel krachtiger argument - voeren zij aan, hoe in de laatste jaren de erkenning gekomen is, van genezingen door mensen, die met de dokterskring niets te maken hadden, noemt men namen en feiten van personen, die beter geworden zijn door geheel buiten de medische wereld staande elementen, doktershulp zónder effect en buiten resultaat gebleven was, koudwatergenezingen, kruidkuren, speciale voorschriften, en niet het minst hypnotische mesmeristische en andere psychologische geneesmethoden werden ten voorbeeld gesteld met het beweren, hoe deze of gene door de dokters "opgegeven" patiënt, genezing gezocht en gevonden had bij iemand "buiten het vak" en het daarom niet langer aangaat, aan slechts één enkele categorie van mensen de bevoegdheid te verlenen de geneeskunst uit te oefenen. Als het een feit is, dat er mensen zijn, die genezen werden door iemand anders dan "een dokter" (en niemand zal zulk feit tegenwoordig nog mogen ontkennen), of, èn sterker, als dusdanige remedie slechts een zogenaamde genezing geweest is, op suggestie berustte, de patiënt zich slechts verbéeldde genezen te zijn, maar door deze verbeelding toch daadwerkelijke opheffing of verlichting van zijn klachten bekomen had, behoort - aldus de voorstanders der wetsherziening - het een ieder vrij te staan te dokteren, zulke genezing te zoeken en zulke genezing te brengen wáár en bij wie men wil.

Góéd, wordt gerepliceerd, nemen wij werkelijk eens aan, dat er gevallen voorgekomen zijn, als hier ten voorbeeld gesteld worden, tóégeven, dat er genezingen, buiten de medicus òm, tot stand gebracht zijn, en er in dit speciale geval van voordeel gesproken worden kan, dat de patiënt naar een niet-dokter gegaan is (gewoonlijk qualificeert deze partij de niet-dokters met de algemene naam van kwakzalvers) staat daar dan niet een veel groter, een in verhouding énorm geváarlijker nadeel tegenover?

Naast de enkele toch, die genezen wordt, omdat hij van de dokter naar de niet-dokter ging, zullen er immers tweehonderd komen te sterven omdat de gang naar de niet-dokter en zijn behandeling ze er van terughield naar de wèl-dokter te gaan, en zij (nemen wij het geval gunstig en stellen we dat de niet-dokter niets bedorven heeft) zodoende de gelegenheid, de tijdige gelegenheid vooral, gemist en verzuimd hebben tegen een ziekte, welke hun lichaam aangetast heeft, of een kwaal, die zich te openbare begon, te vechten?

Het gevaar, - aldus redeneert deze behoudende partij - zit hem niet zoveel in hetgeen de niet-dokter zal doen, want wat hij "doet" en "geeft" is van bijster onschuldige aard, het kwade van de zaak ligt daarin, dat de patiënt er van weerhouden wordt, als het nog tijd is, werkelijk deskundige hulp te vinden.

Eén gered door een niet-dokter! Twee honderd verloren, omdat zij niet bij de wèl-dokter terecht gekomen zijn, toen 't nog niet te laat was!

Voor beide pleidooien valt wat aan te voeren en we zullen ons dan ook, natuurlijk noch in de strijd men- gen, noch trachten de richting aan te geven, waarin de beste oplossing en de meest juiste uitspraak zal worden gezocht; het was er ons enkel om te doen, nu het Staphorster Boertje door hernieuwde strafvervolgingen nieuwe aandacht vraagt de porté ter sprake te brengen (ook tegen "prof." de Haas* te Noordwijk bij Leiden is kort geleden om dezelfde feitelijke overtreding: onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst, opgetreden, weshalve men ook zijn portret in dit artikel vinden zal); we hebben ons enkel met de "de zâak bemoeid" in het bijschrift over het Staphorster Boertje, om de nog niet geheel op de hoogte zijnde lezer toelichting te geven luidens de aard van het misdrijf, waaraan de beklagde verweten wordt schuldig te zijn.

En thans over de mán zelf:

Dertig jaar geleden was het Staphorster Boertje timmerman. Ouderen van het dorp herinneren zich dat natuurlijk nog uitstekend; hij schaaftde en zaagde en boorde, dat het een lust was.

Maar hij had òòk zijn eigen lust, een apàrte liefhebberij, die, waaraan hij al zijn vrije tijd gaf en hem wel eens een minder complimenteuse bijnaam bezorgde: hij was dol op kruiden, had een manie voor àl wat er in 't veld groeide. Elk vrij uur dreef hem naar buiten, hij zocht er de kruiden in 't veld en door 't bos, plukte ze, droogde ze en .... pròèfde ze.

Daar kwam iets bij. Hij was een toonbeeld van gezondheid, een oersterke kerel; die werken kon voor twéé, nóòit ziek was en nimmer vermoeid leek en als hem wel eens gevraagd werd, waarvan dat allemaal kwam, hòè hij, als 't móést de arbeid van twee anderen ver- richten kon, maakte hij het manuaal met de hand van omwippen en hij verklaarde zijn figuratie door met eigendunkelijk geklemde lip- pen er aan toe te voegen: "nòòit sterke drank!" en aanstonds haalde hij een papieren zakje van onder zijn kiel vandaan en eindigde zijn antwoord in de tegenstelling "maar wel dát?"

Dat, "dát" waren zijn kruiden!

Op zekere dag is er een kameraad bij hem gekomen, die kan- ker beweerde te hebben. Hij was bij een dorpsdokter geweest, die hem naar Zwolle stuurde, naar een specialist; van daar uit hadden ze hem naar Utrecht doorgezonden, waar hij geopereerd geworden was, maar 't had niets gebaat, 't was maagkanker, dàt hadden ze hem àllemààl wel gezegd, en nu hij de laatste weken letterlijk niets meer eten kon, vreesde hij, zijn laatste uurtje zo aanstonds te horen slaan.

We zullen geen lang verhaal van de "wonderbare" gezezing doen, het geval ligt buiten onze contròle, we vertellen alleen òver, wat we zelf ook van "horen zeggen" hebben, al wijst men u met gemak in de plaats Staphorst zelf, vijfentwintig mensen, die morgen een eed afleggen, dat de toedracht van de zaak precies is, zoals wij die verhalen - kort en goed: nadat de hopeloze en opgegeven lijder drie weken de kruiden van Piet Stegeman gedronken had, begon hij weer wat beter te eten en twee maanden later was de kerel er boven op, gezond als een vis, van kanker gèèn spoor!

Volgens de tegenwoordige stand van de wetenschap, waarbij vrijwel algemeen aangenomen wordt, dat kanker in bijna alle vor- men, òngenèèsljk is, mòèt, natuurlijk, de verklaring van deze "won- der"-therapie enkel en alleen in de omstandigheid gezocht worden, dat de genezen patiënt .... nooit kanker gehad heeft.

Begrijpelijke aanwijzingen daarbij voor de hand: de dorpsme- dicus kan zijn diagnose verkeerd gesteld en de Zwolse specialist het

"Prof." de Haas

geval van een verkeerde kant bekeken hebben en de opererende chi- rurg in Utrecht bij de opening van het lichaam gèèn kanker gevon- den, maar hun collega-internisten niet in een mal parket hebben wil- len brengen.

Voorts zullen dan òf de kruiden inderdàád voor 's mans eetlust gunstig geweest zijn, òf het bemoedigende wóórd van Stegeman, de éérste, die hem verklaarde, dat hij geen kanker had, was van zo sterk psychologische invloed op 's mans gestel, dat hij dàárdóór genas.

Sympathiek in deze eerste dokters-daad van Stegeman - zoals ze als historisch feit geldt - is altijd geweest, dat hij er zich nooit op beroemd heeft bij deze patiënt kanker genezen te hebben; "hij is beter," is zijn kort bescheid, "wàt hij gehad heeft doet er niets toe, hij loopt weer als een kieviet en eet als een reiger, dàt is het voor- naamste!"

Dáárméé, met deze, eerste medische behandeling, was Stege- mans naam gemààkt, zijn reputatie gevèstigd en thans komen van heinde en ver, uit alle oorden van het land mensen aller maatschap- pelijke klassen met allerhande kwalen naar hem toe: hij behandelt er gemiddeld drie of vier per uur, dat is twintig à dertig op een dag, leeft alleen Zondagsochtends voor zich zelf en zijn familiekring - negen kinderen telt het gezin - en wijdt àlle andere tijd aan de genezing en het welzijn van de mensheid!

"Of" - en dat is natuurlijk weer de partij-ten-andere, die aan 't woord is - "om de mensheid voor totaal waardeloze, uitwerkingslo- ze, prullige kruiden een paar gulden per pakje af te zetten?"

Noot

* Volgens het bijschrift bij de foto met de flamboyante kop van "prof." de Haas woonde deze in villa Pelikanus te Oegstgeest (temidden van de échte Leidse professoren!) maar resideerde hij sinds enige tijd in Noordwijk.

Illustraties

Pillen Holloway.

Wenschelijk Bezit. — Zonder Gezondheid is geen rijkdom, of middel tot uitspanning van eenige de minste waarde. Het is onbegrijpelijk dat eene kleine storing van de dierlijke organen, ellendigheid voortbrengt, en hoe gemakkelijk die kan verholpen worden door eenige doses dezer zuiverende en regelende medicijnen. Deze wereldberoemde Pillen zijn bewezen de beste vriend der menscheid te zijn in iederen stand, in ieder land en onder bijna iedere omstandigheid. Holloway's Pillen zuiveren het bloed, verbeteren de spijsvertering, versterken de lever en nieren, en regelen de ingewanden. Als koorts, griep en andere ziekten besmettelijk heerschen, behoort een ieder deze Pillen in te nemen om het bloed en het gestel vrij te houden, van de zaden der heerschende be- smetting.

(Hollandsche Illustratie, 21 november 1879)

Mr. Mw. 't kan niet eerlijker!

De Heer Theophile, de beroemde haarkundige van Amsterdam, zendt ons een geschrift, waarmede wij met zeer veel belangstelling, kennis maakten. Hadden wij den raad noodig, dan zouden wij voorzeker ons wenden tot den Heer Theophile, die ons met een zeer eigenaardige vrijmoedigheid, in zijn handleiding laat lezen, hoe hij de geheimen van den haargroei heeft bestudeerd. De Heer Theophile zegt aan het slot zijner circulaire, geen liefhebber van reclame te zijn. Wij kunnen hem dan in zoover gerust stellen, dat onze korte aanbeveling van zijn curieus geschrift, dat karakter volstrekt niet draagt.

Resencie van „de Gelderlander”, Nijmeegsch Dagblad van 10 Aug. 1875.

Boekje, advies en proeffleschje, kosteloos te bekomen bij THEOPHILE, Haarkundige, (geen kapper) Frederiksplein, No. 32, Amsterdam.

(Hollandsche Illustratie, 21 november 1879)

Circa 200 jaren

heeft onze

wettig gedeponeerde

OPRECHTE

HAARLEMMER OLIE,

het beste succes der wereld.

Fabriek en Kantoor:

Doelstraat 13, Haarlem.

Teneinde den verkoop van namaak te voorkomen, verzoeken wij H.H. Winkeliers zich direct te wenden tot ons kantoor.

Cebrs. WAANINGTILLY.

(Geïllustreerd Stuiversblad, 1897)

Mevr. Mevihsen

Helderziende Somnabule.

Medium in alle zaken.

Dagelijks te spreken. Ook per brief.

Thorbeckeplein 26,

AMSTERDAM.

Suikerziekte

Waarom nog langer doorgesukkeld met een lastig en duur diët, terwijl er een betrouwbaar en onschadelijk kruidenmiddel tegen suikerziekte bestaat, dat u blijvend genezen kan. Vraagt aan de Orviëtanose Cy. te 's-Gravennage om/toezending van haar gratis brochure met attesten en het oordeel van Jhr. Mr. A. F. de Savornin Lohman.

(Het Leven, 1922)

Gij behoeft niet te klagen.

over gevatte koude, hoesten, pijn in de borst, hoofdpijn, slechte spijsvertering, maagpijn, verstopping, gebrek aan eetlust en andere ongesteldheden, want door 't gebruik van een pakje Kruiden van JACOBA MARIA WORTELBOER van Oude-Pekela hebben duizenden baat gevonden. 't Is geen leugen of bedrog. à 30 cent per pakje.

Verkrijgbaar bij alle Drogisten en Winkeliers.

(Geïllustreerd Zondagsblad, 9 mei 1913)

BREUKZALF.

Geen Breuk meer.

Door Pastoor MARTIN BECK's Breukzalf
volkomen genezing.

Men vraagt gebruiksaanwijzing bij den heer M. RIJMANS, Badhuisstraat 12, te Haarlem, Generaal-Agent voor Nederland. Bij schriftelijke aanvraag bijvoeging van Postzegel. Zoowel door binnen- als Buitenlandsche geneeskundige specialiteiten dringend aanbevolen.

(Geïllustreerd Stuiversblad, no. 14, 1897)

Vraagt de Geneesmiddelen van P. Stegeman

Het Staphorster Boertje

(naam wettig gedeponeed).

Alléén echt wanneer voorzien van Portret en Handtekening van P. Stegeman en den naam J. K. Stegeman. Waar niet verkrijgbaar bij de drogisten, wende men zich tot de Firma J. K. Stegeman, G 92, Staphorst, zoon en opvolger van wijlen den Heer P. Stegeman. Verkrijgbaar zijn middelen tegen: Maag-, Lever- en Vrouwenkwalen; Gal- en Niersteen, Rheumatiek, Zenuwen, Zenuwtoevallen, Huidziekten enz. Inlichtingen en brochure worden op aanvr. gratis verstrekt.

(De Prins, 20 oktober 1923)